

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 7C/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822200215
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:5822200215.1

Uznesenie

Okresný súd v Námestove v právnej veci žalobcu: L. L., Z.. XX. X. XXXX, B. Ž.D. XXX/XX, K., zastúpený splnomocneným zástupcom: Weis & Partners s.r.o. so sídlom Ivánska cesta 30/B, Bratislava, IČO: 47234776, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky so sídlom Kutuzovova 258/B, Bratislava, IČO: 30845572, o uloženie zákazu žalovanému vyžadovať od žalobcu podrobenie sa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19 a ďalších, špecifikovaných v podaní žalobcu zo dňa 28. 1. 2022, označenom ako „návrh na nariadenie neodkladného opatrenia „ takto

rozhodol:

Okresný súd Námestovo p o s t u p u j e vec vedenú pod sp. zn. 7C/8/2022 Krajskému súdu v Bratislave.

odôvodnenie:

1. Podaním, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 28. 1. 2022 žalobca žiadal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by žalovanému :

- zakázal vyžadovať od žalobcu podrobenie sa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19
- zakázal vydať akt prikazujúci žalobcovi podrobiť sa očkovaníu proti ochoreniu COVID -19,
- zakázal vyžadovať od žalobcu preukázanie sa dokladom o podrobení sa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19
- uložil, aby sa zdržal uloženia sankcie voči žalobcovi z dôvodu nepodrobenia sa žalobcu očkovaníu proti ochoreniu COVID-19
- zakázal diskriminovať žalobcu z dôvodu nepodrobenia sa žalobcu očkovaníu proti ochoreniu COVID-19.

Svoj návrh odôvodnil tým, že je profesionálnym vojakom, slúžiacim v Ozbroyených silách Slovenskej republiky v zmysle ust. § 2 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z.z. Podľa žalobcu v rámci rezortu obrany boli vydané opatrenia Vedúceho hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky, nariadenia náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky, nariadenie veliteľa Úradu logistického zabezpečenia ozbrojených síl, ktoré ukladajú profesionálnym vojakom povinnosť podrobiť sa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19, čo však podľa žalobcu možno nariadiť len osobám v profesionálnom riziku nákazy, pričom takéto povinné očkovanie, ako aj okruh osôb, na ktoré sa má predmetné očkovanie vzťahovať, môže určiť iba regionálny úrad verejného zdravotníctva, pretože vyhláška Ministerstva zdravotníctva SR č. 585/2008 Z.z. určuje povinné očkovania proti konkrétnym ochoreniam, medzi ktoré aktuálne ochorenie COVID-19 nepatrí. V odôvodnení svojho podania ďalej žalobca argumentuje absenciou materiálnych dôvodov pre zavedenie povinného očkovania, poukazuje na to, že povinné očkovanie môže byť nariadené výlučne očkovacími látkami, ktoré sú schválené na ich použitie Slovenskou republikou alebo agentúrou EMA; medzi takto schválené očkovacie látky však podľa žalobcu nepatria tzv. Emergency Use Authorization, teda dočasné schválenie vakcíny na núdzové použitie. Ďalej žalobca v odôvodnení svojho podania uvádza, že podľa neho sú PCR a antigénové testy nevhodné na zisťovanie prítomnosti ochorenia COVID-19, na čo upozorňujú viaceré vedecké štúdie. Podľa žalobcu ak RT-PCR testy nie sú vhodnými testami na zistenie prítomnosti ochorenia COVID-19 u

testovaného a na jeho možnosť prenosu ochorenia na ďalšie osoby, tak ani výsledky testovania týmito testami nemôžu byť základom pre rozhodovanie o povinnom očkovaní či obmedzovaní základných práv a slobôd obyvateľstva. Žalobca sa ďalej v odôvodnení svojho podania zaoberá rozporom povinného očkovania s Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Z obsahu podania žalobcu vyplýva, že ho podal z dôvodu, že ako profesionálny vojak sa odmieta podrobiť povinnému očkovaniu proti ochoreniu COVID-19 a chce zabrániť, aby žalovaný voči nemu za toto odmietnutie prípadne vyvodil dôsledky.

2. Podľa § 134 ods. 1 písm. p/ bod 2. Zákona č. 281/2015 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov profesionálny vojak je povinný podrobiť sa očkovaniu a ďalším profylaktickým opatreniam, ktoré súvisia s výkonom štátnej služby.

3. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1KO/26/2020 zo dňa 25. 11. 2020 vyplýva, že: „ na záver preto kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konštatuje, že vzťahy vyplývajúce zo štátnej služby profesionálneho vojaka podľa zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov nemožno považovať pre ich povahu za veci súkromnoprávne (predovšetkým pracovnoprávne). Služobný pomer je a bol vždy charakterizovaný ako inštitút verejného práva. Tento vzťah nevzniká zmluvou, ale mocenským aktom služobného orgánu a po celú dobu jeho trvania sa výrazne odlišuje od pomeru pracovného, ktorý je naopak typickým súkromnoprávnym vzťahom, v ktorom majú účastníci tohto právneho vzťahu rovné postavenie. Uvedené sa prejavuje aj v právnej úprave týkajúcej sa vzniku, zmeny, priebehu a zániku štátnej služby, ako aj s tým súvisiacich otázok. „ a ďalej „ právna povaha štátnej služby profesionálneho vojaka postihuje osobitnú povahu „zamestnávateľa“ ako primárneho nositeľa verejnej moci, potrebu začlenenia

profesionálneho vojaka do organizmu verejnej moci a účasť na jej výkone. Táto potreba zasahuje až tak ďaleko, že tu nejde o modifikáciu súkromnoprávneho pomeru, ale o špecifický služobný pomer verejného práva podľa zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. To potvrdzuje aj povaha právnej úpravy štátnej služby profesionálnych vojakov, ktorá má kódexový charakter a použitie Zákonníka práce je z prevažnej časti vylúčené (delegovaná pôsobnosť Zákonníka práce v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 v spojení s ustanovením § 217 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

4. Podľa § 6 ods. 2 Správneho súdneho poriadku správne súdy rozhodujú v konaniach o

- a) správnych žalobách,
- b) správnych žalobách vo veciach správneho trestania,
- c) správnych žalobách v sociálnych veciach,
- d) správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- e) žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy,
- f) žalobách proti inému zásahu orgánu verejnej správy,
- g) žalobách vo volebných veciach,
- h) žalobách vo veciach územnej samosprávy,
- i) žalobách vo veciach politických práv,
- j) kompetenčných žalobách,
- k) návrhoch v iných veciach.

Podľa § 9 Správneho súdneho poriadku:

(1) Konanie sa uskutočňuje na tom správnom súde, ktorý je vecne, miestne a kauzálne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností existujúcich v čase začatia konania a trvá až do jeho skončenia.

(2) Ak nemožno určiť príslušnosť podľa § 10 až 13, je na konanie príslušný Krajský súd v Bratislave.

Podľa § 10 Správneho súdneho poriadku na konanie a rozhodovanie v správnom súdnictve sú vecne príslušné krajské súdy, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 12 Správneho súdneho poriadku :

Okresné sudy rozhodujú v konaní

- a) vo veciach stáleho zoznamu voličov a zoznamu voličov,
- b) o registráciu kandidátnych listín pre voľby do orgánov samosprávneho kraja,
- c) o registráciu kandidátnych listín pre voľby do orgánov samosprávy obcí, miest a mestských častí.

Podľa § 13 Správneho súdneho poriadku:

(1) Miestne príslušným je krajský súd, v ktorého obvode má sídlo orgán verejnej správy, ktorý rozhodol v prvom stupni, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Ak nemožno určiť miestnu príslušnosť podľa odseku 1, je miestne príslušným krajský súd, v ktorého obvode má sídlo žalovaný orgán verejnej správy.

Podľa § 18 ods. 2 Správneho súdneho poriadku ak správny súd zistí, že nie je vecne, miestne alebo kauzálne príslušný, postúpi vec uznesením príslušnému správne mu súdu. Nižší správny súd je postúpením veci vyšším správny m súdom viazaný.

Podľa § 18 ods. 5 Správneho súdneho poriadku právne účinky spojené s podaním žaloby alebo iného podania zostávajú pri postúpení veci zachované.

5. Z obsahu podania žalobcu zo dňa 28. 1. 2022 vyplýva, že ho podal z dôvodu, že sa ako profesionálny vojak nepodrobil a nemieni podrobiť očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, ktoré bolo nariadené v rámci Ozbrojených síl Slovenskej republiky normatívnymi aktmi, ktoré žalobca špecifikuje vo svojom podaní, čo žalobca odôvodňuje tým, že očkovacie látky neboli schválené v riadnom schvaľovacom procese príslušnou autoritou, že PCR a antigénové testy vykazujú veľkú mieru nespoľahlivosti a preto nemôžu byť relevantným podkladom pre nariadenie povinného očkovania proti COVID-19 v rezorte obrany, žalobca sa tiež snaží predísť postihu zo strany žalovaného za nesplnenie povinnosti podrobiť sa očkovaniu proti COVID-19 a tiež zabrániť diskriminácii svojej osoby žalovaným z dôvodu nepodrobenia sa povinnosti zaočkovať sa proti ochoreniu COVID-19. Jeho žaloba smeruje k povinnostiam, ktoré mu boli uložené v rámci jeho služobného pomeru normatívnymi aktmi, vydanými v rezorte obrany. Žaloba má teda základ v jeho služobnom pomere profesionálneho vojaka, pričom tento vzťah má povahu verejnoprávnu, nie súkromnoprávnu.

6. Keďže súd dospel k záveru, že základ pre podanie žalobcu zo dňa 28. 1. 2022 vyviera z verejnoprávneho charakteru jeho služobného pomeru profesionálneho vojaka, spada do oblasti správneho súdnictva, no súčasne nejde o žiadnu z vecí, ktoré je podľa § 12 Správneho súdneho poriadku povinný prejednať okresný súd. Okresný súd Námestovo preto postúpil túto vec Krajskému súdu v Bratislave, ako súdu miestne a vecne príslušnému, podľa § 10 a 13 Správneho súdneho poriadku (žalovaný má sídlo v obvode Krajského súdu Bratislava).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 133 ods. 2 Správneho súdneho poriadku).